
Over de auteurs

Hans van den Doel (1937-2012) studeerde na het gymnasium-B economie aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. In 1964 werd hij wetenschappelijk medewerker en universitair docent economische politiek aan de Gemeente Universiteit te Amsterdam. Hij was in de jaren zestig onder meer actief in de Federatie van de Jongerengroepen in de PvdA (FJG) en redacteur van *Tijd en Taak*, alvorens hij met Jan Nagel in 1966 het initiatief nam tot Nieuw Links. Van 1967 tot 1973 was hij Tweede Kamerlid voor de PvdA. In 1971 was hij in het schaduwkabinet van PvdA, D'66 en PPR kandidaat-minister voor Volkshuisvesting. Hij koos evenwel niet voor een politieke, maar voor een (hernieuwde) wetenschappelijke loopbaan. Van 1973 tot 1975 was hij hoogleraar bestuurskunde in Nijmegen en van 1975 tot 1983 hoogleraar economie aan de Universiteit van Amsterdam. In 1981 werd hij getroffen door een herseninfarct en raakte hij gedeeltelijk verlamd, waardoor hij zijn werkzaamheden moest staken.

Arie van der Hek (1938) ging na de MULO-B en deed daarna de HBS-B te Gouda. Na zijn militaire dienst in 1957-1959 studeerde hij tot 1968 politieke wetenschappen aan de Gemeente Universiteit Amsterdam, met als afstudeerrichting economie en internationale betrekkingen. Tijdens zijn studie was hij actief in de democratisch-socialistische studentenvereniging Politeia, de Algemene Studenten Vereniging Amsterdam (ASVA), de FJG en in Nieuw Links. Van 1968 tot 1970 was hij plaatsvervangend internationaal secretaris van de PvdA en medewerker van het Koos Vorrink-Instituut. In de jaren 1970-1973 werkte hij op het ministerie van Buitenlandse Zaken en van Economische Zaken. Vervolgens was hij tot 1987 lid van de Tweede Kamer en in die tijd onder meer voorzitter van de Kamercommissie voor de handelspolitiek, daarna voor economische zaken. Van 1973 tot 1977 maakte hij tevens deel uit van het Europees Parlement. Van 1987 tot 1994 was hij directeur van de Noordelijke Ontwikkelings Maatschappij (NOM) en van 1994 tot 1998 voorzitter van de HBO-raad. Daarna was hij tot 2002 voorzitter van het College van Bestuur van de Universiteit Twente.

Chris Hietland (1983) studeerde geschiedenis aan de Universiteit Utrecht, alwaar hij zijn bachelor en research master behaalde. Hij specialiseerde zich in de geschiedenis van politiek en cultuur in Nederland en Duitsland in de twintigste eeuw. Daarna volgde hij onder meer de master Publieksgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam en behaalde hij zijn lesbevoegdheid als docent geschiedenis in het voortgezet onderwijs. Sinds 2014 is hij als promovendus verbonden aan het Biografie Instituut en het ICOG van de Rijksuniversiteit Groningen en werkt hij als zodanig aan een biografie over André van der Louw.

Hans Kombrink (1946) groeide op in een arm gezin. Na de HBS-A ging hij in 1964 aan de Gemeente Universiteit in Amsterdam politieke en sociale wetenschappen studeren. Hij behaalde zijn kandidaatsexamen in 1968, maar studeerde niet af vanwege zijn benoeming tot lid van de Tweede Kamer in december 1972. Hij was in 1963 medeoprichter van de afdeling Steenwijk van de FJG, en werd een jaar later lid van de partijraad van de PvdA. In 1966 werd hij voorzitter van de FJG-afdeling Amsterdam en actief binnen Nieuw Links. Van 1971 tot 1981 maakte hij deel uit van het partijbestuur van de PvdA. In de jaren 1971-1972 was hij lid van de Provinciale Staten van Noord-Holland. Met een onderbreking in 1981-1982, toen hij staatssecretaris van Financiën was, bleef hij tot 1990 lid van de Tweede Kamer. Daarna was hij werkzaam op het ministerie van Defensie en van 1994 tot 2002 wethouder ruimtelijke ordening en cultuur in Rotterdam. In de jaren 2004-2005 was hij korte tijd waarnemend burgemeesterschap van Zaanstad.

André van der Louw (1933-2005) was na de ULO onder meer werkzaam als administratief medewerker van de gemeente Den Haag. In de avonden volgde hij een studie maatschappelijk werk. Hij was actief in de Arbeiders Jeugd Centrale (AJC). Van 1957 tot 1971 was hij werkzaam bij de VARA, onder meer als redacteur van de omroepgids en als perschef. In die tijd was hij ook redacteur van de jongerenbladen *Twen/Taboe* (1960-1961) en *Hitweek* (1965-1969). Via Nieuw Links kwam hij in 1967 in het PvdA-bestuur; van 1971 tot 1974 was hij partijvoorzitter. Vervolgens werd hij in 1974 burgemeester van Rotterdam, totdat hij in 1981 toetrad tot het kabinet-Van Agt-Den Uyl, als minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk (CRM). Na de val van het kabinet keerde hij kort in de Tweede Kamer terug, waarna hij van 1983 tot 1986 voorzitter was van het openbaar lichaam Rijnmond. Verder was hij onder meer voorzitter van de sectie betaald voetbal

van de KNVB, van 1983 tot 1989. Alvorens hij in 1997 met pensioen ging, was hij drie jaar voorzitter van de NOS.

Paul Lucardie (1946) studeerde sociologie aan de Rijksuniversiteit Groningen en promoveerde vervolgens op *The New Left in The Netherlands (1960-1977)* aan Queen's University, Kingston (Canada). Sinds 1979 is hij als onderzoeker verbonden aan het Documentatiecentrum Nederlandse Politieke Partijen van de Rijksuniversiteit Groningen (vanaf 2011 op vrijwillige basis). Hij publiceerde onder meer *Nederland stromenland. Een geschiedenis van de politieke stromingen* (de vierde druk verscheen in 2007 bij Van Gorcum te Assen) en *All power to the people. Democratic extremism in theory and practice* (Londen 2014).

Bert Middel (1952) studeerde in 1975 als socioloog af aan de Rijksuniversiteit Groningen en werd daar medewerker van het Documentatiecentrum Nederlandse Politieke Partijen. Vervolgens was hij stafdocent in het Hoger Onderwijs in Groningen, journalist, hoofd van een studiecentrum, secretaris van een regeringscommissie (volksgezondheid en welzijn), directeur van een scholingscentrum, lector aan de Noordelijke Hogeschool Leeuwarden, burgemeester van Smallingerland (Drachten en dertien omliggende dorpen) en dijkgraaf van het waterschap Noorderzijlvest (in de drie noordelijke provincies). Hij was voorzitter van de PvdA-Groningen, raadslid in Assen, Statenlid (lijsttrekker) in Drenthe en zeventien jaar parlementariër, waarvan dertien jaar in de Tweede Kamer (de helft van deze periode als fractiebestuurder) en vier jaar als senator. Hij is publicist en columnist en (mede-)auteur van zestien boeken. Hij vervulde en vervult tal van nevenfuncties. Momenteel is hij onder meer voorzitter van de RvC van FC Groningen. Begin 2016 is hij door het kabinet aangesteld als gebiedsregisseur voor Oost-Groningen.

Jan Nagel (1939) was eindredacteur van een aantal actuele en politieke programma's van de VARA-radio en televisie, waaronder *In de Rooie Haan* en *Achter het Nieuws*. Gedurende achttien jaar was hij hoofd informatie van de VARA. Hij won diverse prijzen; in 1984 voor de beste actuele documentaire op het internationale tv-festival Monte Carlo, en in 2001 voor *Het Zwarte Schaap* (een reconstructie val van de politicus Willem Aantjes) het Gouden Beeld voor het beste Nederlandse informatieve tv-programma. Hij was het eerste Nieuw-Linkse hoofdbestuurslid van de PvdA. Later maakte hij deel uit van het dagelijks bestuur. Van 1977 tot 1983 was hij lid van de Eerste Ka-

mer. Hij was oprichter en fractievoorzitter van Leefbaar Hilversum, dat van 1994 tot 2006 de grootste partij in Hilversum was. Hij was wethouder van onder andere economische en mediazaken. Met onder meer Willem van Kooten en Henk Westbroek richtte hij in 1999 Leefbaar Nederland op, dat in 2002 in de Tweede Kamer kwam. In 2011 richtte hij 50PLUS op, dat in dat jaar in de Eerste Kamer en in 2012 in de Tweede Kamer kwam. Sinds juni 2011 is hij fractievoorzitter in de Eerste Kamer.

Tom Pauka (1934) kwam via de sportjournalistiek bij *Vrij Nederland* terecht en daarna bij de VARA – eerst bij de radio, vervolgens bij de televisie. Hij behoort tot de oprichters van Nieuw Links en was een van de auteurs van *Tien over rood*. Bij het aantreden van het kabinet-Den Uyl in 1973 werd hij adviseur van de voorzitter van de PvdA-Tweede Kamerfractie, Ed van Thijn. Daarna is hij actief gebleven als adviseur van alle PvdA-leiders tot en met Wouter Bos. Hij schreef ook romans en korte verhalen. Zijn laatste boek speelt ten tijde van de regeerperiode Den Uyl, heeft een voorwoord van Van Thijn, en heet *Tom helpt enorm*.

Philip van Praag (1949) was tot 2014 universitair hoofddocent bij de afdeling Politicologie van de Universiteit van Amsterdam. Zijn onderzoek betreft politieke partijen, referenda, verkiezingscampagnes en de relatie tussen media en politiek. Hij promoveerde in 1991 op het proefschrift *Strategie en illusie. Elf jaar intern debat in de PvdA (1966-1977)*. In de bundel *Zeventig jaar Partij van de Arbeid* (redactie Frans Becker en Gerrit Voerman) schreef hij een hoofdstuk over de electorale ontwikkeling. In 2014 publiceerde hij samen met Kees Brants de bundel *Media, macht en politiek. De verkiezingscampagne van 2012*.

Gerrit Voerman (1957) is historicus en directeur van het Documentatiecentrum Nederlandse Politieke Partijen van de Rijksuniversiteit Groningen. Daarnaast is hij hoogleraar Ontwikkeling en functioneren van het Nederlandse en Europese partijstelsel. Hij publiceert regelmatig over politieke partijen (over hun geschiedenis, organisatie, cultuur en dergelijke) en is redacteur van de serie over Nederlandse politiek die bij Uitgeverij Boom wordt uitgegeven. Hierin zijn onder meer bundels verschenen over de vvd, GroenLinks, de ChristenUnie, het cda en de PvdA, alsmede een monografie over het populisme in Nederland (met Paul Lucardie).

Huub Wijfjes (1956) is mediahistoricus. Hij is bijzonder hoogleraar Geschiedenis van Radio en Televisie aan de Universiteit van Amsterdam en hoofddo-cent Journalistiek aan de Rijksuniversiteit Groningen. Hij publiceerde tal van boeken en artikelen over mediageschiedenis, waaronder een samenvattende geschiedenis van de Nederlandse journalistiek (2004) en een multimediale geschiedschrijving van de VARA, met daarbij het in 2009 verschenen boek *VARA. Biografie van een omroep*. In 2015 was hij namens de Koninklijke Bibliotheek research fellow bij het NIAS, waar hij werkte aan een onderzoek in digitale krantenbronnen over de historische ontwikkeling van politiek en media. Over dat onderwerp publiceerde hij in 2009 de bundel *Mediatization of Politics in History* (met Gerrit Voerman).

Arie van der Zwan (1935) groeide op in een gezin dat behoorde tot wat later te boek is komen te staan als het ongeschoolde arbeidersmilieu. Overigens zonder hiervan ook maar enige schade of achterstand in zijn ontwikkeling te hebben opgelopen. Na de lagere school doorliep hij de HBS en aansluitend studeerde hij met een beurs economie aan de Erasmus Universiteit te Rotterdam. Hij nam actief deel aan het studentenleven en gaf uitdrukking aan zijn politieke engagement door lid te worden van de PvdA en de socialistische studentenvereniging Politeia. Na met collega's een in 1964 gestart economisch adviesbureau te hebben geleid en in 1968 aan de Gemeente Universiteit te Amsterdam te zijn gepromoveerd, werd hij in 1972 benoemd tot hoogleraar aan de economische faculteit van de Erasmus Universiteit. Deze benoeming combineerde hij in de jaren 1978-1983 met het lidmaatschap van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (WRR). Van 1983-1988 was hij president-directeur van de Nationale Investeringsbank (NIB), waarna hij als beoogd opvolger van Anton Dreesmann toetrad tot de leiding van het v&d-concern, dat hij na een conflict over de modernisering van de warenhuizen in 1989 verliet. Daarna vestigde hij zich als beleidsadviseur.